

HLASATEL

Sborový časopis Náboženské obce Církve
československé husitské v Praze Vršovicích

OCHRANOVSKÝ SBOR JEDNOTY BRATRSKÉ
VÁS ZVE NA **BENEFIČNÍ KONCERT**
VE PROSPĚCH
PROJEKTU OŽIVENÍ MILÍČOVY KAPLE

KONCERT PRO VIOLONCELLO
S KLAVÍRNÍM DOPROVODEM

MARTIN ŠKAMPA - VIOLONCELLO

NA PROGRAMU BUDOU DÍLA SKLADATELŮ
J.S.BACHA
F.SCHUBERTA
A.DVOŘÁKA
B.MARTINŮ

TENTO KONCERT SE USKUTEČNÍ
DNE **5.KVĚTNA 2016 V 19:30 HOD**
V DIVADLE MANA
MOSKEVSKÁ 967/34, PRAHA 10-VRŠOVICE

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

SVÉ PŘÍSPĚVKY MŮŽETE TEŽ ZASÍLAT NA KONTO VEŘEJNÉ SBÍRKY ÚČET Č. 2200684514/2010
WWW.JEDNOTABRATRSKA.CZ WWW.FACEBOOK.COM/MILICOVAKAPLE

„Když si mě ochočíš“, povídá liška Malému princovi, „bude můj život jakoby prozářen sluncem. Poznám zvuk kroků, který bude jiný než všechny ostatní. Ostatní kroky mě zahánějí pod zem. Ale tvůj krok mě jako hudba vyláká z douštěte...“

„Známe jen ty věci, které si ochočíme,“ řekla liška. „Lidé už nemají čas, aby něco poznávali. Kupují u obchodníků věci úplně hotové. Ale poněvadž přátelé nejsou na prodej, nemají přátel. Chceš-li přítele, ochoč si mě!“
„Stáváš se navždy zodpovědným za to, co k sobě připoutal. Jsi zodpovědný za svou

růži...“ řekla liška.

„Správně vidíme jen srdcem, co je důležité je očím neviditelné.“

Antoine Saint- Exupéry

Kde domov můj, kde domov můj.

*V kraji znáš-li Bohu milém, duše útlé v těle
čilém, mysl jasnou, vznik a zdar, a tu sílu
vzdoru zmar?*

*To je Čechů slavné plémě, mezi Čechy do-
mov můj, mezi Čechy domov můj!*

Josef Kajetán Tyl

Velký spor se vede o otázku, zda dát přednost srdci nebo hlavě. A myslí se tím obvykle, zda dát přednost citům nebo mysli. Setkal jsem se i s výsměchem, že když se v Bibli mluvilo o srdci, byli pisatelé hloupi a nevěděli, že srdce je jen kus masa, který musí hlavu poslouchat. Bylo to jen okrajové nepochopení, tady nejde o pokroky v anatomii, ale zamrzelo mne to. Pak jsem s překvapením četl velký článek v National Geographic, že ten slavný mozek nutně potřebuje ke své činnosti kyslík, výživu a další, složitější, látky: enzymy, hormony atd., které mu může poslat v krvi jen srdce. Bez toho všeho, tedy vlastně bez srdce, je mozek jen kus složitě spojené hmoty. Potměšile jsem se zardoval. Zase jednou dostali sebevědomí kritici na frak. Opakuji, ty lékařské detaily nejsou pro naše rozhodování, pro náš způsob života, důležité, ale potěšilo mne to. Ale vraťme se k tomu, co je důležité: Srdce nebo Mysl jasnou?

Vraťme se k tomu, co říká o srdci Bible.

pokračování na str. 7

SVATODUŠNÍ PÍSEŇ

Přijď, ó Duchu přesvatý, vyšli v nebi rozžatý, světla svého paprsek!
Přijď, ty Otče ubohých, dárce darů přemnohých, přijdiž světlo srdcí všech!

Z písně 261 ve Zpěvníku ČČSH

NEDĚLE V KVĚTNU

V. neděle po velikonocích (rogate)

1. května 2016

S plesáním to oznamujte, všude rozhlašujte, rozneste to až do končin země: Hospodin vykoupil svůj lid. Aleluja! (Izajáš 48,20)

První čtení: Skutky 16,9–15

Druhé čtení: Zjevení 21,10.22–22,5

Evangelium: Jan 14,23–29

Oslavení (Nanebevstoupení) Páně

čtvrtek 5. května 2016

Hospodin, Nejvyšší, vzbuzuje bázeň, on je Král velký nad celou zemí. Aleluja! (Žalm 47,3)

První čtení: Skutky 1,1–11

Druhé čtení: Efezským 1,15–23

Evangelium: Lukáš 24,46–53

VI. neděle po velikonocích (exaudi)

8. května 2016

Hospodine, slyš můj hlas, když volám. Mé srdce si opakuje tvoji výzvu: Hleďte mou tvář. Hospodine, tvář tvou hledám. Svoji tvář přede mnou neukrývej. Aleluja! (Žalm 27,7.8.9)

První čtení: Skutky 16,16–31

Druhé čtení: Zjevení 22,12–14.16–17.20

Evangelium: Jan 17,20–26

Vigilie Hodu Božího svatodušního

14. května 2013

Duch Páně naplňuje celý svět, Duch, který zkoumá i hlubiny Boží. Aleluja! (Moudrost 1,7; 1. Korintským 2,10)

První čtení: Genesis 9,1–16

Druhé čtení: Římanům 8,14–17.22–27

Evangelium: Jan 7,37–39

Hod Boží svatodušní – Vylití Ducha svatého neděle 15. května 2016

Bůh je Duch a ti, kdo ho uctívají, mají tak činit v Duchu a v pravdě. Aleluja! (Jan 4,24)

První čtení: Skutky 2,1–11

Druhé čtení: Římanům 8,14–17

Evangelium: Jan 14,8–17

Pondělí svatodušní 16. května 2016

Boží láska je vylita do našich srdcí skrze Ducha svatého, který nám byl dán. Aleluja! (Římanům 5,5)

První čtení: Skutky 10,34a.42–48

Druhé čtení: 1. Korintským 12,3b–7.12–13

Evangelium: Jan 20,19–23

I. neděle po svatém Duchu – Nejsvětější Trojice 22. května 2016

Bůh řekl Mojžíšovi: „JSEM, KTERÝ JSEM.“ A pokračoval: „Řekni Izraelcům toto: JSEM posílá mě k vám.“ (Exodus 3,14)

První čtení: Přísloví 8,1–3.22–31

Druhé čtení: Římanům 1,1–6

Evangelium: Jan 16,12–15

II. neděle po svatém Duchu

29. května 2016

Hospodine, obrať ke mně svou tvář, smiluj se nade mnou, jsem tak sám, tak ponížej. Pohleď na mé pokoreň, na moje trápení, sejmí ze mne všechny hříchy. (Žalm 25,16.18)

První čtení: 1. Královská 8,22–23.27–30.41–43

Druhé čtení: Galatským 1,1–12

Evangelium: Lukáš 7,1–10

Skutky 11,1-18

Zjevení 21,1-6

ev. Jn 13,31-35

BUDETE-LI MÍT LÁSKU...

Mít lásku jedni ke druhým, nabádá Ježíš svoje učedníky. Jde to vůbec, není to požadavek podobný tomu, ve kterém Spasitel ukládá, že když tě někdo uhodí do pravé tváře, nastav mu i druhou? Jak obstojíme jeden každý z nás, pokusíme-li se poctivě vzít na sebe tento Spasitelův nárok? Jak mám mít rád toho, který má pro mě, v lepším případě, jenom kritiku, pohrdání a urážky? Jak milovat toho, který se u mě zadlužil a splácení mu ani nepřijde na mysl? Jak milovat tu, která o mě šíří pomluvy? Důvodů, proč nemít rád, máme pokaždé a na každého v zásobě desítky. Stačí si jenom vybrat z nepřeberného množství toho, co o druhých víme, co se k nám doneslo: jak o nás mluvili, jak o nás smýšleli, stačí pohovořit o mnohdy bolestných zkušenostech s druhými lidmi a hned musí být všem jasné, že zrovna jeho – jí, my nemusíme, a to nejen milovat, ale ani vídat. Myslíte, že je to nadnesené? Budu tedy konkrétní: byl v církvi bratr, který do mě úmyslně pouštěl 220 voltů, aby sledoval moje reakce. Byla v církvi sestra, která mě na policii obvinila z pokusu o znásilnění. Byla v církvi sestra, která o mě prohlašovala, že zpronevěřuji farní peníze a vozím za ně rasové menšiny na výlety. Byl v církvi bratr, byla v církvi sestra... zní to skoro jako pohádka, jenom to vyznění není nijak pohádkové. Anebo je? V básni Pohádkoví rodiče autor líčí manželskou hádku, které přihlížejí

děti. Pointa básně spočívá v tom, že rodiče se stávají v očích svých dětí rodiči „po – hádkovými“, jsou přeci „po hádce“, tak jsou „pohádkoví“. I křesťané dokážou být „pohádkoví“, mám-li parafrázovat básníka. „Pohádkové“ rodiče, anebo „pohádkové“ děti ještě většinou dokážeme milovat, protože nás pojí pouto krve, ale sestry a bratry v církvi, se kterými jsme se pohádali, tam už naše láska skřípe, zadrhává se, jako když do soukolí nasypete písek. Proč to jenom Pán Ježíš říká: milujte se navzájem! Nemohl to říct trochu jinak? Třeba „buďte k sobě vstřícní, ohleduplní, chápající“! S tím už by se snad dalo nějak vyrovnat i tehdy, když do sebe v církvi narážíme, ale milovat se, a dokonce tak, jako On miloval nás? Ve svých světlých okamžicích čas od času přemýšlím o povaze Boží lásky. V Bibli se jmenuje AGAPÉ – láska ryzí, nesobecká, obětující se pro druhé. Nejsme ji schopni, možná v krátkých záblescích, kratičkových okamžicích něco z ní odrážíme pro druhé, ale rozhodně není naším trvalým stavem. To jiné druhy lásky v Bibli zmíněné i ty, na které se nedostalo, nám jdou podstatně lépe, např.: láska sociální STORGÉ. V ní se skládáme na oběti ničivého zemětřesení v Asii, odnášíme obnošené šatstvo do charity s myšlenkou, že kožich, který nám dosloužil, ještě někoho zahřeje. Láska bratrská FILADELFIA, s tou se zdravíme navzájem v církvi jako sestry a bratří, cítíme vzájemné sepjetí,

tvoříme přeci jeden celek, patříme k sobě i navzdory veškeré naší různorodosti. Ve filadelfii se dokážeme pohádat i usmířit, být pohádkovými křesťany. Pak je tu ještě láska EROS. I ta postihla a postihuje většinu z nás. Díky ní vstupujeme do partnerských vztahů, plodíme děti, stáváme se rodiči. Bez erotické přitažlivosti by nebylo pokračování lidského rodu, tedy i s érotem máme každý z nás bytostnou zkušenost. Ale žádná ze jmenovaných forem lásky není tou, o které hovoří Ježíš ve svém novém přikázání: abyste se navzájem milovali; jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem. Ježíš ukazuje na lásku, která není omezena naprosto žádnými hranicemi, je bezbřehá, nekonečná, nic ji nemůže zastavit, umenšit, zrušit: Boží láska k člověku. Ve Starém zákoně o ní čteme v Žalmech: „I kdyby mě opustil můj otec, moje matka, Hospodin se mě vždy ujme.“ Boží láska je nad lásku mateřskou, o které víme, že bývá tím nejsilnějším citovým poutem. Agapé však jde mnohem dál. Je to erupce citu, který má moc nás cele uchopit všemu navzdory. Boží láska je nad lásku partnerskou, sociální, bratrskou i sesterskou. Jestliže některá z biblických definic Božího jsoucna je podle mě nejvíc přiléhavá je to právě Janovo konstatování: „Bůh láska jest – Bůh je láska, láska je Bůh.“ Bůh je agapé, věčné dávání. „Milujte se navzájem,“ říká Ježíš, „protože já jsem vaše AGAPÉ. Miloval jsem vás dávno před tím, než jste se narodili, a budu vás milovat dávno po tom, co umřete. Nic nemůže zrušit pouto lásky mezi mnou a vámi, tak se, prosím vás snažte, alespoň o něco málo

víc lásky mezi sebou navzájem.“ Bůh je realista, mám-li použít tento scholastický termín, kterému dneska rozumíme přesně opačně proti tomu, jak o něm smýšleli lidé ve středověku. Bůh si je vědom našich limitů, vždyť nás s nimi tak stvořil. Dává nám zakoušet mnoho ze své lásky a chce, abychom Boží láskou obdarováni, alespoň to něco málo z ní předávali dál, abychom usilovali o lásku, když pocítujeme její nedostatek, abychom si nezvykali žít v nelásce, ale naopak, abychom lásku vyhledávali, toužili po ní, rozhojňovali ji, vždycky, všude a za všech okolností. A že nám to nejde! No a co? Tak prostě o lásku, hledejte ji, uče se ji, otevírejte se jí, jako nové možnosti, kterou nám Bůh zadarmo nabízí. Antický básník Ovidius je autorem slavné sbírky Umění milovat. Její popularita spočívá v tom, že téměř výhradně popisuje lásku erotickou, která bývá častým středem lidské pozornosti. Vedle ní je však láska ještě mnohem větší, kvalitnější a hlavně trvalá: láska Boží. A toto Boží umění milovat nás učí poznávat Ježíš: „Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.“

Amen

*Kázání o IV. neděli po velikonocích
v Husově sboru ve Vršovcích
24. dubna 2016*

PROGRAM NA KVĚTEN

1. 5.	neděle	10 hod.	bohoslužba	slouží D. Frýdl, káže O. Nováček
5. 5.	čtvrtek	19.30 hod.	Benefiční koncert pro Milíčovu kapli	divadlo MANA
8. 5.	neděle	10 hod.	bohoslužba	slouží D. Frýdl
11. 5.	středa	19.30 hod.	Hledání cesty světla - prezentace nové knížky br. Miroslava Matouše	klub MANA
15. 5.	neděle	10 hod.	Hod Boží svatodušní	slouží D. Frýdl
19. 5.	čtvrtek	19 hod.	Holčička s náhradní hlavou - premiéra krátkého filmu Tobiáše Frýdla a Daniela Poláka	divadlo MANA
22. 5.	neděle	10 hod.	bohoslužba	slouží D. Frýdl
27. 5.	pátek	17 hod.	schůze rady starších	sákristie
29. 5.	neděle	10 hod.	bohoslužba	slouží D. Frýdl, káže A. Frýdlová

KONTAKT

Moskevská 34/967
101 00 Praha 10-Vršovice
e-mail: info@husuvsbor.cz
www.husuvsbor.cz
e-mail faráře: david.frydl@tiscali.cz
tel.: 271724317 (Farní kancelář)
271726461 byt faráře
731100059 mobil faráře

Vršovické divadlo MANA
Centrum MANA
produkce: Vlasta Rydlová, tel. 778001097
www.vrsovickedivadlo.cz
e-mail: info@vrsovickedivadlo.cz
divadlo@vrsovickedivadlo.cz
Prodej vstupenek před začátkem představení na pokladně divadla.

dokončení ze str. 2

Na jedné straně dává za pravdu Exupérymu, že máme chránit své srdce (Příslaví 4.23). Nejen před nebezpečím, ale i před nečinností (Příslaví 6. kapitola). Na druhé straně si máme dát na své srdce dobrý pozor, protože z něj vycházejí zlé věci, které naštěstí můžeme potkat méně často ve svém životě, než v televizních seriálech „ze života“. Ale i to zlo v našem srdci může „vážně škodit nám i lidem v našem okolí“, jak se píše na krabičkách s „legálními“ jedy (Matouš 15,19).

A podobně je to s „jasnou myslí“. Na jedné straně může být chápána jako spojenec lepšího života a jeho smyslu, jak doufali a těšili se vlastenci v 19. století, na druhé straně je nebezpečné dostat se pod nohy člověka „schopného a všeho schopného“.

Samotné srdce a samotná mysl tedy nestačí. Vedle a nad srdcem a myslí tedy potřebujeme někoho, kdo nás povede. My už víme, že to není „strana a vláda“, které si ušpinily ruce v padesátých letech minulého století, není to ani „mocná ruka trhu“, která si špiní ruce dnes, nebylo to shromáždění vybraných učenců, kteří chtěli v Kostnici napravit církev, ale místo toho popravili (přesněji „zavraždili organizovanou skupinou“, jak by řekli právníci) člověka, který se ničeho zlého jako člen církve nedopustil.

Kdo nás může a chce vést? Musí to být někdo, kdo má čisté srdce a jasnou mysl a kdo při tom poznal na vlastní kůži, jak těžce se může žít člověku. Kdo prožil všechnu bolest a opuštěnost člověka. Takový člověk naštěstí existuje a bude existovat navždy. Je to Ježíš Kristus.

A jak mne Ježíš povede?

1. Nejčastěji, vlastně vždy, jako v rodině. Mohu vidět příklad Ježíšova života a přemýšlet, jak by Ježíš jednal v mé situaci.
2. Může to být i skrze čtení Božího slova s modlitbou. Asi spíše při pravidelném a souvislém čtení Bible, než účelovým náhodným čtením, při kterém Bibli otevřu, anebo čtením veršů, o kterých předem vím, že o dané věci mluví. Abych si jen nepotvrzoval, co sám chci slyšet.
3. Když bude Ježíš chtít, může mne vést i skrze sen, vnitřní hlas, náhlé pochopení spojené s údivem, že jsem si toho dříve nevšiml.

Ježíš ví, kdo jsem, kde jsem a kam toužím dojít, co mne zaujalo, kam chci dojít a s čím se budu muset potýkat.

Ježíš zná moji rodinu. Ví, o koho se mohu opřít a komu mohu být oporou. Před čím se vyvarovat, aby mne to nepohltilo a nevezalo mi čas, odvahu a energii hledat oporu a být oporou. Čas, odvahu a energii být Boží(m) troubou, skrze kterou (kterého) přichází Boží hlas a pomoc.

Ježíš zná cestu, která je přede mnou. Zná ji opravdu důkladně, zná ji jako sám sebe, vždyť On je ta cesta.

Ježíš mi projevuje svoji pozornost, tak já mohu předávat svoji pozornost člověku. Všimnout si, co potřebuje, po čem touží, co by mu mohlo udělat radost. Dokud k tomu ještě

mám příležitost.

Ježíš mi dává novou naději. Nemohu sebehrdinněji bojovat proti zlu, pokud nevím a necítím, že mé úsilí dává smysl. Kraličtí v Efezským 4,19 to potvrzují, když slova (podle ekumenického překladu) „Ztratili citlivost a oddali se bezuzdnosti, s hrabivostí dělají skutky veškeré nečistoty“, překládají jako: „Kteříž zoufavše sobě, vydali se v nestydatost, aby všelikou nečistotu páchali s chtivostí“.

Původní řecké slovo pro ztrátu citlivosti, znečitlivění zní „analgeo“ znečitlivět, otupět, ochabnout. Ti zoufalci vlastně tu citlivost podle Kralických jen neztratili, oni v zoufalství schválně vzali „analgetika“, aby necítily bolest, zoufalství. Aby nemuseli na to myslet. A Ježíš nás jen neprobouzí, neburcuje, On nás osvobozuje od zoufalství. Nejen že nesmíme mít necitlivé srdce a necitlivou mysl. Už nemusíme být necitliví, nepotřebujeme to. Nepotřebujeme znečitlivující prášky, ale upřímnou víru v Krista.

Oldřich Stehlík

ROK 2015 V HUSOVĚ SBORU VE VRŠOVICÍCH - SLOVO FARÁŘE - II. DÍL

Jak tedy vypadal rok 2015 v Husově sboru v konkrétních obrysech? Byl to rok, který vzhledem k číslovce ve svém konci byl výrazně poznamenán připomínkou výročí mučednické smrti Jana Husa. K množství akcí k tomuto výročí pořádaným jsme se jako jeden z mnoha Husových sborů přidali i my cyklem s pracovním názvem Husův rok v Husově sboru. Jeho myšlenkou bylo připomenout širší veřejnosti něco z Husova odkazu formou kulturních představení v našem divadle MANA. Tento záměr získal podporu ze strany Magistrátu hlavního města Prahy, který naší náboženské obci přidělil dotaci ve výši 80.000Kč. Díky tomu jsme mohli provést nastudování historického dramatu Jan Hus od Josefa Kajetána Tyla v režii Bohumila Gondíka, které jsme premiérovali na Noci kostelů 29. května 2015, a následně uvedli ve čtyřech reprízách, postupně nasazovaných do repertoáru divadla až do konce roku. Hra se setkala s vřelým přijetím publika a bezesporu i její realizační tým byl pozitivně naladěný prací na dané téma. Druhý počín v rámci tohoto projektu bylo hudební zpracování Husova příběhu z tvůrčí dílny Miloše Orsona Štědrone, které jsme uváděli v červnu pod názvem Husque ad finem – Hus až do konce. Pořad si také našel své diváky a s úspěchem byl reprízován na divadelním festivalu v Ostravě. Třetím kulturním angažmá, ve kterém jsme byli jako náboženská obec zapojeni formou koprodukce, bylo uvedení dramatizace knížky argentinského autora Rommense Návrat mladého prince v režii Olgy Struskové. Jako církve jsme otevřeli naše prostory mladým lidem s Downovým syndromem, kteří se podíleli v roli herců spolu s profesionálními herci Janem Potměšilem a Jiřím Roskotem na ztvárnění pokračování příběhu a myšlenek Antoine de Saint Exupéryho v jeho stále aktuálním díle Malý princ. V každé z uvedených akcí se prezentovala naše náboženská obec jako živé společenství křesťanů

husitského vyznání.

Jana Husa se týkala také tak řečená „pout“ do Kostnice, kterou spolu s dalšími bratřími a sestrami z církve, vykonalo též několik členů naší náboženské obce. Svědectví o tom jste si mohli přečíst ve Vršovickém Hlasateli z pera Šárky Hájkové a Karla Červeného. Oba shodně poukázali na to, kolik zůstáváme jako jednotlivci i jako církve odkazu Mistra Jana dlužni. Jak ve srovnání s jeho obětí žijeme pohodlné, „klimatizované“ křesťanství s minimem skutečně zásadních obětí i rozhodnutí pro Krista. Když padlo slovo o Vršovickém Hlasateli, i u tohoto měsíčníku naší náboženské obce se alespoň v krátkosti zastavím. Je jedním z počtu nepatrných krůčků na naší cestě víry. I v roce loňském jsme s Vršovickým Hlasatelem ušli jeho obligátních dvanáct kroků – měsíc co měsíc, první či druhou neděli vychází s železnou pravidelností už třináct let. Od ledna do listopadu dvanáct stran, rozšířené vánoční vydání stran šestnáct. Rozhlížím se pozorně po své církvi a rád si všímám aktivit, které i mě mohou inspirovat v mé vlastní službě. Přiznám se, že nevím o srovnatelném církevním periodiku v rámci náboženské obce, ať už pražské nebo mimopražské, který by takto pravidelně vycházel v tištěné podobě i na internetu. V Hlasateli vycházejí kázání, zprávy o životě sboru, eseje, úvahy, liturgický kalendář, modlitby, zajímavá svědectví nejenom z vlastní církevní provenience. Vězte, že naplnit měsíc co měsíc těch dvanáct stránek, byť formátu A5, není úplně jednoduchá záležitost, zvláště tehdy, když je na to člověk prakticky sám. Jsem vděčný Míše Mimrové, která na sebe vzala úkol obstarávat do každého vydání úvodník, pokaždé v rámci jednoho roku od jiného člověka. Přimlouvám se však, pište delší příspěvky! Vždyt' máte jistě tolik co říci o své víře, o životních zkušenostech, podělte se s ostatními bratřími a sestrami o to, co jedinečného jste ve svém životě s Pánem zažili a zažíváte. Neomezujte se jenom na krátké dva sloupky v Hlasateli jednou za rok, a to ještě často musím ten druhý sloupek dopisovat nebo různě graficky natahovat, abych zaplnil stránku. Rád vám poskytnu prostor v našem časopise i na dalších stránkách. Zapisujte si to, co s Pánem prožíváte, k čemu vás vede, inspiruje. Jsem opravdu moc vděčný za každý příspěvek, pod kterým nefiguruje moje jméno. Berte v tuto chvíli moje slovo jako prosbu i výzvu zároveň. Sdílejme se nejenom v rovině slova mluveného, ale i psaného. Napsané slovo má, na rozdíl od řečeného, schopnost oslovit i po mnoha letech. Navíc, Vršovický Hlasatel se stává písemným historickým dokladem,

jak a čím naše náboženská obec v daných letech žila.

Za zmínku ve výroční zprávě bezesporu stojí i připomenutí našich ekumenických kontaktů a aktivit, které v rámci svého společenství víry rozvíjíme. Na přelomu prosince a ledna 2014-2015 jsme hostili poutníky, kteří přicestovali do Prahy v rámci mezinárodního setkání pořádaného komunitou Taizé. Několik křesťanů tak našlo svou střechu nad hlavou i přátelské přijetí v rodinách členů Husova sboru ve Vršovických. Spolu s nimi jsme vstupovali do 1. ledna 2015 modlitebním ztišením, které se konalo v kostele. Další křesťané ze zahraničí byli ubytováni v Maně, v péči Karla Červeného, Saši Kodešové a Oldy Nováčka. Všem, kteří se na této službě podíleli, patří mé upřímné poděkování. Krátce na to, také v lednu 2015, jsme se jako jedna z místních církví účastnili slavnostního otevření a posvěcení kaple v domově pro seniory, ve Vršovickém zámečku. Biskup Václav Malý posvětil prostor kaple, která od té doby pravidelně, týden co týden slouží duchovním potřebám obyvatel zámečku. Neskromně přiznám, že týdenní pravidelnost, s jakou se na zámečku střídáme – zástupci tří vršovických církví, byla moje iniciativa. Původní představa byla taková, že kaple se bude využívat nejvýš jednou do měsíce. Apeloval jsem na své kolegy i na vedení domova seniorů, abychom pravidelná setkávání konali nikoliv měsíčně, ale týdně. Za nás husity jsme tento závazek vzali na sebe s Oldou Nováčkem, a každý z nás tak nejméně jednou do měsíce v kapli sloužíme. Zámeček je zároveň i místem pro další pastorační službu, kterou je možné konat mezi jeho obyvateli. Na začátku letošního roku v něm své pozemské dny dovršila sestra Jiřinka Karlíčková, které jsem ještě v čase vánočním posloužil výsluhou svátosti večere Páně.

V našem sboru jsme v lednu 2015 hostili setkání křesťanů evangelického a katolického vyznání, kázáním posloužil bratr farář Stanislav Góra. V podobně vstřícném ekumenickém duchu jsme střechu nad hlavou nabídli vršovickým evangelíkům v závěru loňského roku, když vzhledem k vytopení jejich sboru museli hledat útočiště jinde. Společně s evangelíky jsme tak v prosinci vstoupili do adventu, kázání si připravil bratr farář Opočenský. Divadlo MANA také hostilo účastníky dětské vánoční hry, kterou pravidelně připravuje pro veřejnost i své členy evangelický dorost.

V březnu přijal naše pozvání ke komponovanému večeru bratr Lukáš Lhoťan, bývalý přední aktivista muslimské komunity v České republice a pozdější konvertita od islámu ke křesťanství. Se zájmem jsme si my i příchozí veřejnost poslechli jeho svědectví, které aktuálně doplnilo stávající společenskou situaci, výrazně v roce 2015 poznamenanou islamistickými teroristickými útoky i migrační krizí. Od března se též stal náš sbor místem, kde se pravidelně scházejí věřící z různých církví, organizovaní ve společenství YWCA. Pro neshody v do té doby užívaném obecním objektu v Rybalkově ulici přesunula paní ředitelka místní organizace YWCA svoje aktivity k nám do Husova sboru. Taktéž pravidelně hostíme, a nejenak tomu bylo i v roce minulém, místní organizaci Svazu důchodců, kteří využívají horní místnost Husova sboru ke svým schůzkám v zimním období – každé úterý dopoledne.

V dubnu jsme se podíleli jako hostitelé i pořadatelé na festivalu křesťanského dramatic-

kého umění Dny dobrých zpráv, které se konaly v Divadle MANA ve spolupráci s církví Křesťanské společenství i dalšími církevními subjekty. V červnu proběhla v divadle MANA prezentace knížky Simony Vlkové Najít světlo ve tmě, ve které se její autorka vyrovnává se ztrátou dospívající dcery. Večer byl zároveň i sdílením zkušeností podobně postižených rodičů, kteří přišli o své děti. Jedním z přednášejících byla také farářka evangelické církve z Dánska. Podobné téma bylo obsahem komponovaného večera Ke kořenům, který se konal také v červnu. Byl věnován posledním věcem člověka a kultuře pohřbívání. Účast, nejspíš vzhledem k tématu, byla velmi nízká, o to větší však byl zájem těch, kteří přišli.

V červnu jsme se také zúčastnili slavnostního odhalení Husova kamene v Záběhlicích, který byl obnoven zásluhou Obce baráčníků a bratra Jana Vlasáka ze spořilovské náboženské obce. U kamene proběhla modlitba i krátké duchovní zamyšlení. Za účasti členů Husova sboru, obce baráčnické, vedli obřad Oldřich Nováček a David Frýdl. V srpnu se konala již tradiční sborová dovolená, opět v Krkonoších na chatě Pergamentka. Pro účastníky byl jako obvykle připraven večerní duchovní program. Říjnový komponovaný večer byl věnován automobilům Aero a při té příležitosti byla veřejnosti představena restaurovaná protipožární opona v Divadle MANA, jejíž oprava probíhala v letních měsících loňského roku. Malířské práce na oponě vykonal pro Husův sbor pan malíř Miloš Karel, který postupně opravil originální malbu v podobě automobilu Aero 10HP. Opona byla zároveň opatřena elektrickým pohonem automaticky ovládaným z kabiny režie. V listopadu proběhl večer poezie a hudby Aloise Volkmana, verše recitoval Josef Somr. Prosinec byl jako v předchozích letech kromě bohoslužebných a duchovních akcí plný kulturních pořadů, převážně koncertů konaných v kostele. Proběhlo zde také několik školních akademií, vánočních besídek a dalších pořadů, během kterých náš sbor navštívili stovky lidí. V roce 2015 jsem uzavíral dva svatební obřady, jednu stříbrnou svatbu. Posloužil čtyřikrát pohřbem (posledním v roce bylo rozloučení s Jaroslavou Neckářovou v prosinci z kostela). Protože v létech narození, kterým byl i rok 2015, je utlumena stavební činnost, probíhala v tomto roce jen běžná údržba. Vedle řečené opravy protipožární opony v divadle to bylo především vybavení bytu č. VI etážovým topením a novou kuchyňskou linkou. Drobné práce proběhly také v divadle.

Děkuji všem spolupracovníkům na Božím díle, každému, kdo do našeho společenství víry přispívá svým duchovním obdarováním. Děkuji i za cenné kritické připomínky, pokárání, když je potřeba, modlitební stráž. Radě starších, která v tomto roce vstoupila do závěrečného roku svého šestiletého mandátu. Děkuji Hospodinu, že přidal do počtu mých dnů další rok milosti Kristovy uprostřed jeho církve. Jako závěrečná slova si poslechněme citaci z listu Židům, kap. 10, verše 23-25: „Držme se neotřesitelné naděje, kterou vyznáváme, protože ten, kdo nám dal zaslíbení, je věrný. Mějme zájem jeden o druhého a povzbuzujme se k lásce a k dobrým skutkům. Nezanedbávejte společná shromáždění, jak to někteří mají ve zvyku, ale napomínejte se tím více, čím více vidíte, že se blíží den Kristův.“

David Frýdl

Rada starších je správní a výkonný orgán, který spolu s farářem řídí chod náboženské obce. Je tvořena laiky, virilními členy jsou všichni duchovní ustanovení v náboženské obci. Rada starších Náboženské obce CČSH v Praze Vršovicích pracuje v současnosti v tomto složení:

Kamila Kopčilová (1957) - předsedkyně

David Frýdl (1974) – farář

Oldřich Nováček (1972) – finanční zpravodaj

Miroslava Pražáková (1942)

Helena Zezulková (1954)

ZÁVĚRY ZE SCHŮZE RADY STARŠÍCH 29. 34. 2016

Jednání RS bylo zahájeno společným zpěvem písně 182 a modlitbami členů RS.

Aktuální stav financí ke dni 29. 4. 2016: Banka: 38.337,51 Kč, pokladna: 4.857,00 Kč

D. Frýdl informoval RS, že poskytl překlenovací půjčku na dofinancování probíhajících stavebních úprav bytu č. 4 a č. 5 ve výši 240.000 Kč. RS s půjčkou souhlasí a stanovuje termín splacení do konce roku 2016. Členové RS si prohlédli rekonstruované prostory příslušných bytů a seznámili se s obsahem provedených prací. Z rozpočtovaného objemu stavebních prací ve výši 779.930 Kč bylo k dnešnímu dni prostavěno 607.924 Kč. RS schvaluje výdaje spojené s rekonstrukcí dle předložených faktur (zdravotechnické instalace, obklady, dlažby, ústřední vytápění, malířské a lakýrnické práce, elektromontáž). Předpokládaný průběh prací: V průběhu května bude dokončena garsoniéra č. 4. Rozšíření bytu č. 5 proběhne v průběhu července.

RS pověřuje D. Frýdla a O. Nováčka vypracováním žádosti o poskytnutí půjčky z fondů Pražské diecéze CČSH na rekonstrukci bytu č. 3 ve výši 800.000 Kč.

RS odsouhlasila novou nájemní smlouvu na byt č. 7 s panem M. V. v ceně 16.000 Kč/měsíc. Služby si hradí nájemník samostatně.

RS odsouhlasila nové nájemní smlouvy na pokoje č. 1 a 2 na ubytovně.

RS byla informována o úředním oznámení stran zastavení soudního jednání ve věci žaloby na náboženskou obec z důvodu úmrtí žalobkyně. Dle oznámení soudu zanechala žalobkyně majetek pouze nepatrné hodnoty. Bylo zastaveno řízení o dědictví. RS bere na vědomí. RS se rozhodla upustit od vymáhání dlužné částky za ušlý nájem ve výši 30.000 Kč z etických důvodů.

RS vzala na vědomí zprávu o softwarovém napadení jednoho z počítačů farní kanceláře virovým programem, který znepřístupnil dvě databáze farního úřadu. Obnovitelné zálohy jsou ze září 2015. Chybějící údaje musí být ručně do databází zaneseny a takto aktualizovány. RS doporučuje provést revizi síťového řešení v Husově sboru, které podobným situacím do budoucna zamezí.

Ze závěrů rady starších vybral David Frýdl.

Úplné znění všech projednaných bodů je k dispozici v kanceláři farního úřadu.